

SỐ 1 TRONG ĐẠO HỌC**Viễn Lưu****Website: bachyhuynhde.org****Email: vienluutd@yahoo.com****version 1.0***(Đây là tài liệu tu học nội bộ của Bạch-Y-Huỳnh-Đệ)*

---oOo---

Trong bài viết này, chúng tôi xin được phiếm luận về con số 1 trong phạm vi Đạo học với ba chủ đề sau đây: **Đắc Nhất, Xuất Hồn với Nhập Định Xuất Thần, và Thượng Đế trong các tôn giáo.**

I. Đắc Nhất

Sách có câu “*Đạo sanh một, một sanh hai, hai sanh ba, ba sanh vạn vật*”. Trời có nhật-nguyệt-tinh, Đất có thủy-hỏa-phong, Người có tinh-khí-thần gọi là tam bửu. Tu hành phản bản hườn nguyên là hành trình gom tinh khí thần lại làm Một. Được Một gọi là Đắc Nhất. Đây cũng là chu kỳ:

*Nhất bốn tán vạn thù
Vạn thù quy nhất bốn*

Đạo gia quan niệm con người có tam bửu tinh-khí-thần, trong lúc Phật gia quan niệm con người là tập hợp ngũ uẩn sắc-thọ-tướng-hành-thức. Nếu xét kỹ sẽ thấy 2 quan niệm trên tương đương với nhau. Vì thế có thể xếp vào với 3 loại tâm (lý, khí, tượng) để có bảng tổng quát sau:

	Tam Bửu	Ngũ Uẩn	Tâm	Tu Hành
Hạ	Tinh	Sắc	Tượng	Giữ giới
Trung	Khí	Thọ-Tướng-Hành	Khí	Tu tâm luyện tánh
Thượng	Thần	Thức	Lý	Minh tâm kiến tánh

Note: Khí có thanh có trọc. Thọ-Tướng-Hành có vui, có buồn, có tốt, có xấu. Nên cần khử trọc lưu thanh

Quan điểm Đắc Nhất của phái tu Đĩnh (tu Mệnh) là đắc Mậu Ni Châu xuất dương thần. Nên trường phái này thiên về tu tâm luyện tánh.

Xin mời đọc hai bài thơ sau đây của Thầy Tám:

Bài thơ đầu tiên của ông Tám

*Tô lục chuốt hồng tựa cảnh Tiên
Điểm mùi chua ngọt lòng xao xuyến
Sơn tinh thủy tú luân phiên hiện
Hà thủy đục trong khắp các miền
Thợ vẽ hồn thơ gieo ý nguyện
Khéo khôn khôn khéo tìm phương chuyển
Xây dựng ngày kia sẽ thấu truyền*

Sài Gòn, ngày 18 tháng 5 năm 1968

*Tu hành vui thú thiên miên
Đệ nay xin thuật lại miền thiêng liêng
Xuất hồn đánh lễ Sư Ông
Vượt qua Bỉ Ngạn lòng không thấy lòng
Nhẹ như thể tuyết lông hồng
Giao du thắng cảnh vui Bồng Lai Tiên
Đánh tan tất cả ưu phiền
Tu hành cởi mở điển liền xuất theo
Từ nay hết sợ cảnh nghèo
Đường ta ta tiến chẳng theo thuyết tà
Chúc cho các bạn phân qua
Tìm đường tự tiến mới là quang vinh
Đệ nay tận lý thuyết trình
Tự tu tự tiến mở tình Thiên cơ*

*Kính bái,
Lương Sĩ Hằng*

Còn bên tu Huệ chủ nắm cái Tâm nên thiên về minh tâm kiến tánh. Xin mời đọc hai bài thơ sau của Thiền Sư Thích Minh Thiên

TÂM

“Tâm” tâm không thể tâm
 Rộng bao la cùng khắp
 Hẹp chẳng chứa đầu kim
 Ta vốn cầu tâm chẳng cầu Phật
 Biết rõ ba cõi rộng không vật
 Nếu muốn cầu Phật chỉ cầu tâm
 Chỉ tâm này “Tâm này” mới là Phật
 Ta vốn cầu tâm, tâm tự tri
 Cầu tâm chẳng được tự tâm hay
 Tánh Phật chẳng từ ngoài tâm được
 Tâm sanh là lúc tội sanh rồi

ĐẠO,

Đạo không ở hồi xưa
 Đạo không ở bây giờ
 Đạo không ở kinh sách
 Đạo không ở bàn thờ
 Đạo không ở đâu hết
 Đạo không bến không bờ
 Đạo không phân nam nữ
 Đạo không có trẻ già
 Đạo không ở chay mặn
 Đạo không ở chánh tà
 Đạo là nguồn vạn loại
 Đạo ngậm chứa đất trời
 Đạo không phân trên dưới
 Đạo không có trong ngoài
 Đạo không đâu không phủ
 Đạo chính thiết thân này
 Đạo càng tìm càng cách

*Im lặng hội thấy ngay
 Tâm mê sanh gom bó
 Chuyển nứ hóa luân hồi
 Phật Thánh không hề nói
 Chỉ truyền pháp thứ hai
 “Đập cho chết cái trí
 Tức thì hiện mặt mày”*

II. Xuất Hồn với Nhập Định Xuất Thân

Xin mời các bạn đọc câu chuyện vui sau đây. Vào thời kỳ 1960s tại miền nam Việt Nam, có hai ông Thiền Sư và Đạo Sĩ làm bạn với nhau, và cả hai đều có nhiều đệ tử ở vùng Sóc Trăng. Một hôm, hai ông hẹn nhau: “... *đêm nay mình lên Sài Gòn chơi và ghé thăm nhà thờ Đức Bà nhé ..*”. Sáng hôm sau, ông Thiền Sư kể lại cho đệ tử của mình rằng: “*đêm qua Thầy ngồi thiền nhập định, tâm thầy trải ra thấy trên Sài Gòn tại nhà thờ Đức Bà có chiếc xe hơi màu xanh đậu ở đó*”.

Cũng sáng hôm sau, ông Đạo Sĩ nói lại với đệ tử của mình: “*Đêm qua ta xuất hồn lên Sài Gòn chơi, khi đi ngang nhà thờ Đức Bà thấy có chiếc xe hơi màu xanh đậu ở đó*”.

Vài ngày sau người ta lại thấy 2 ông này ngồi đánh cờ đàm đạo với nhau thân mật. Lời đồn lan tràn tới tai đệ tử hai bên. Nhóm tăng ni nghe rồi chắt lưỡi nói thảm “... *thần thông bên Đạo Gia kể cũng ghé góp thật ... đâu có kém gì lục thông bên mình?*”

Mẫu chuyện trên cho thấy hai vị Thiền Sư và Đạo Sĩ đều có khả năng giống nhau là thấy được vật ở xa (thiên nhãn). Chỉ vì khác tôn giáo nên cách nói có khác nhau.

Theo kinh điển Phật Giáo Tiểu Thừa, thời Phật còn sống, hằng năm đến mùa An Cư Kiết Hạ, nhằm mùa mưa, khoảng từ tháng 4 tới tháng 7 A.L, các tăng ni khắp nơi tụ tập về để kiểm điểm sự tu tập của mình và nghe Đức Phật dạy bảo. Nhưng đặc biệt có một năm, đức Phật ***nhập định xuất thân*** (xuất hồn) lên cõi trời Đao Lợi để dạy các chư thiên và mẹ của mình.

Một tích khác về chuyện xuất hồn được ghi lại trong kinh điển Đại Thừa như sau. Bồ tát Vô Trước (Asanga) đêm đêm thường ***nhập định xuất thân*** (xuất hồn) lên cung Đâu Xuất học hỏi Duy Thức Học với Đức Bồ Tát Di Lặc rồi sáng ngày dạy lại cho đệ tử.

Tới đây thì rõ ràng “***nhập định xuất thân***” và “***xuất hồn***” chỉ là hai cách nói khác nhau cùng diễn tả một hiện tượng. Nếu nói xa hơn, ta còn có thể xếp “***nhập định xuất thân***” hay “***xuất hồn***” vào ***thần túc thông*** của lục thông.

Lục thông (tha tâm thông, thiên nhĩ thông, thiên nhãn thông, thần túc thông, túc mạng thông, lậu tận thông) là một trong những khả năng đặc biệt của bậc đấng đạo (Kim Tiên, A-la-hán) có được nhờ tu thiền định. Nên nếu thời nay có những tên lạ để gọi những pháp tu mới, ví dụ như *thiền Tuệ Minh Sát*, *thiền Vững Lặng*, *thiền Hỏa Xà*, *phép Xuất Hồn*, *tu Vô Vi*, v.v. thì đều là chuyện bình thường, chẳng có gì lạ cả. Chỉ e là mình còn bị kẹt trong sắc tướng nên dị ứng khi nghe những danh từ như “*soi hồn*”, “*xuất hồn*”, “*mở thiên nhãn*”, “*khai thiên môn*”, v.v... mà sanh tâm động loạn!

III. Thượng Đế trong các tôn giáo

Trước khi phiếm luận phần này, xin mời các bạn xem xét tình huống sau đây.

Trong nhà có những ổ điện 120/240 volt. Nếu có một em bé 3 tuổi tấy máy, tới gần định dứt ngón tay vào ổ điện. Với tư cách là bố mẹ, bạn sẽ dạy em bé như thế nào để đừng dứt ngón tay vào ổ điện? Và đổi lại nếu đứa bé là cậu bé 13 tuổi thì bạn sẽ dạy cậu bé như thế nào?

Chúng ta có thể mường tượng 2 lối dạy khác nhau sau đây:

Cho bé 3 tuổi: “*này, này, không được cho tay vào ổ điện, dứt ngón tay vào đó là chết đó nha. Đi ra chỗ khác chơi! Không thì ăn đòn bây giờ!*”

Cho cậu bé 13 tuổi: “*này, coi chừng bị điện dật. Nếu có phải làm việc với ổ điện thì phải cẩn thận. Chỉ chạm ổ điện bằng một tay, luôn luôn cong ngón tay lại để lỡ bị điện dật thì tay bật ra ngoài, v.v...*”

Trong chu kỳ 13 ngàn năm trở lại đây, văn minh nhân loại đã trải qua ít nhất một lần trôi sụp. Nếu dùng văn tự để đánh dấu sự khởi đầu của văn minh loài người, thì nền văn minh hiện tại mới chỉ có trên dưới 5 hay 6 ngàn năm. Những tôn giáo hiện tại cũng mới xuất hiện vài ngàn năm trước: Phật Giáo 2500 năm, Lão Giáo 2500 năm, Khổng Giáo 2500 năm, Thiên Chúa Giáo 2000 năm, Do Thái Giáo 3300 năm, Hồi Giáo 3300 năm, Bà La Môn 4500 năm.

Căn cứ theo sách xưa, tín ngưỡng ban đầu của loài người là thờ qui thần. Dù các loại từ mưa, gió, bão, lửa tới cây, cỏ, núi, đá, qui, ma... dần dà văn minh nhân loại và khoa học phát triển, tôn giáo cũng theo đà phát triển theo, đi từ giai đoạn nhiều thần tới còn một vài vị thần có quyền hạn lớn hơn hẳn. Trong giai đoạn này, nhiều tôn giáo nhỏ bị sát nhập vào những tôn giáo lớn hơn có nhiều tín đồ. Tới đây tôn giáo chia làm 2 nhánh: độc thần và đa thần. Những tôn giáo độc thần ví dụ như Judaism (Do Thái), Islam (Hồi) ... những tôn giáo đa thần ví dụ như Bà La Môn (Ấn Độ), hoặc tôn giáo của Hy Lạp. Chũ gods, số nhiều, trở thành GOD, Thượng Đế, không có số nhiều. Tới lúc này, những vị thần còn lại

được xem như những bậc toàn năng, toàn giác tạo lập vũ trụ và ban phước cho mọi chúng sinh. Gần đây nhất, vào khoảng 2500 năm trước, đức Phật Thích Ca bên Ấn Độ lập ra đạo Phật với chủ trương không có Thượng Đế. Đức Phật rao giảng thuyết Nhân Duyên. Theo thuyết này, vạn vật trên đời có thể được diễn tả bằng thuyết duyên sanh, và do đó không thể có một Thượng Đế tạo lập ra vạn vật và ban phước cho chúng sinh theo tư ý. Thêm nữa, Đạo Phật không chấp nhận có một **linh hồn bất biến** đi luân hồi bằng cách bỏ xác này nhảy qua xác khác lúc chết.

Trên đây là tóm tắt rất sơ lược về sự phát triển của các tôn giáo loài người trong nền văn minh hiện tại, bắt đầu từ mê tín thờ quỷ thần để giải thích các hiện tượng thiên nhiên, rồi tới lúc phân loại độc thần/đa thần với quan niệm Thượng Đế, và cuối cùng thì Đạo Phật ra đời chủ trương thuyết Nhân Duyên thay thế cho thuyết Thượng Đế sáng tạo vạn vật.

Quan điểm của tôn giáo nào cũng đúng và có chỗ đứng riêng của nó trong mỗi thời đại. Giây phút nào còn người theo thì tôn giáo đó còn tồn tại. Khi nào hết người theo thì tự nó sẽ tàn lụi. Tôn giáo/tín ngưỡng cần được phát triển hay tàn lụi một cách tự nhiên, không nên áp chế vì áp chế sẽ gây ra thánh chiến!

Nên biết rằng, các giáo chủ vì lòng từ bi nên mới xuống thế mở đạo dạy đời với mục đích giúp thăng hoa tâm thức loài người, không hề có ý tưởng chống đối nhau. Trường đạo giống như trường đời vậy, có đầy đủ mọi lớp từ thấp tới cao để đáp ứng nhu cầu cho mọi hàng căn cơ chúng sanh. Tiếc rằng con người đã vì danh lợi mà làm hỏng tôn giáo.

Chuyện phân tách mô xẻ sự **khác biệt** giữa các tôn giáo đã có nhiều người làm từ xưa tới nay. Tuy nhiên cần phải nhấn mạnh một điều, sự phân tích này nên nhằm mục đích để rõ chỗ đứng, để dung hòa, để chung sống hòa bình chứ không phải để tranh dành **đúng sai**. Bởi tranh dành **đúng sai** sẽ đưa đến tự mãn, tự kiêu hay đố kỵ, thù hằn và cuối cùng đưa đến Thánh Chiến như đã mục kích ngày hôm nay.

Giờ xin cử một ví dụ trong khoa học, thuyết lượng tử của Max Planc xuất hiện vào thế kỷ 20, 1900s, sau thuyết vật lý cổ điển của Newton mấy trăm năm. Ở trạng thái trung bình trong tầm hoạt động của ngũ giác thì thuyết trọng lực $F=ma$ của Newton dường như rất đúng. Nhưng khi mang xuống chỗ lượng tử thì không sài được! Thế mà hai thuyết này đã sống chung hòa bình với nhau bởi vì ai cũng biết chỗ đứng của mình, không ai dẫm chân ai. Tiếc rằng các tôn giáo hiện nay thì lại không được như vậy!

Thượng Đế của Đạo Lão (Tiên Giáo) thì khác với Thượng Đế của Thần Giáo.

	<i>Thượng Đế Thần Giáo</i>	<i>Thượng Đế Tiên Giáo</i>
Xuất Xứ	Không Cha Mẹ. Khởi đầu đã có Thượng Đế hiện hữu.	Âm Dương khí hóa. Mẹ là Điều Trì, Bố là Hồng Mông. Động tịnh sinh ra khối Đại Linh Quang.
Hình Thể	Hình dáng con người, hữu hình	Vô hình vô tướng. Khối đại linh quang.
Hoạt Động	Toàn năng toàn giác, thưởng phạt theo tự ý.	Toàn năng, toàn giác, thưởng phạt theo luật nhân quả.
Vũ Trụ Quan	Thiên đàng, trái đất, địa ngục. Trái đất là trung tâm vũ trụ.	Tam thiên đại thiên thể giới, tam cõi lục đạo luân hồi.
Giải Thoát Quan	Thiên Đàng. Không bình đẳng với Thượng Đế.	Giải thoát luân hồi. Không bình đẳng với Thượng Đế

Bảng So Sánh Giữa Tiên và Phật Đạo:

	<i>Tiên Đạo</i>	<i>Phật Đạo</i>
1	Thượng Đế sáng tạo tam thiên đại thiên thể giới	Phật tạo dựng quốc độ Phật. Ví dụ Quốc Độ 13 của Phật Thích Ca, Quốc Độ Cực Lạc của Phật A Di Đà.
2	Thượng Đế cai quản tam thiên đại thiên thể giới.	Phật trông coi quốc độ Phật của mình.
3	Thượng Đế là khối Đại Linh Quang (ĐLQ)	Tâm, vì vô minh nên có chúng sinh, Phật.
4	Chúng sinh là Tiểu Linh Quang (TLQ)	Chúng sinh có Phật tánh
5	TLQ tách rời ĐLQ xuống thế, tu hành trở về với ĐLQ	Vì mê nên là chúng sinh. Tỉnh ra là Phật là Như Lai. Chưa hề đến hay đi.
6	Tam cõi lục đạo, luật nhân quả.	Tam cõi lục đạo, luật nhân quả.
7	Kim Tiên, giải thoát luân hồi, đặc lực thông.	A-la-hán, giải thoát luân hồi, đặc lực thông.
8	Chờ Thượng Đế phong chức đặc quả vị	Tự tu tự chứng.
9	Bất bình đẳng với Thượng Đế	Ba đời chư Phật bình đẳng.

Note: Bảng trên chỉ so sánh một vài điểm căn bản liên quan đến bài viết này.

Điểm đáng chú ý là giáo lý Tiên Đạo không bàn về lý nhân duyên nhưng dạy về lý nhân quả, bởi vì nếu giảng về thuyết nhân duyên thì nó trái với thuyết tạo dựng của Thượng Đế.

Ngược lại bên Phật Đạo chủ trương thuyết nhân duyên và phủ nhận thuyết có Thượng Đế, nhưng chuyện Phật thành lập và cai quản quốc độ của mình thì lại rất giống với chuyện Thượng Đế tạo dựng và cai quản vũ trụ.

Nên biết có một số hiện tượng có thể giải thích thỏa đáng bằng cả hai thuyết: thượng đế và nhân duyên. Nhưng cũng có những hiện tượng chỉ có thể giải thích hợp lý bằng thuyết

nhân duyên. Ví dụ như thuyết cấu tạo vũ trụ đều có thể giải thích thỏa đáng bằng cả hai thuyết sáng tạo bởi thượng đế hay nhân duyên. Tuy nhiên đến khi giải thích hiện tượng tại sao có kẻ giàu người nghèo được sanh ra đời, trong lúc thuyết nhân duyên dễ dàng giải thích được thì thuyết thượng đế thưởng phạt theo tư ý của thần giáo lại gặp khó khăn.

Khoa học chỉ có thể mô phỏng hiện tượng chứ không thể mô tả đích thực hiện tượng được. Khi văn minh loài người phát triển, khoa học cũng phát triển theo, lúc đó những lý thuyết cũ sẽ được cải tiến hoặc bị thay thế bởi những lý thuyết mới chính xác hơn. Đạo và đời không khác, do đó lý thuyết của các tôn giáo cũng không ngoại lệ.

Sự hiểu biết chỗ đứng và áp dụng lý thuyết tôn giáo rất quan trọng bởi nó quyết định sự cảm thông, dung hòa, chung sống hòa bình hay gây ra những tranh chấp đố kỵ dẫn đến thánh chiến giữa các tôn giáo.

IV. Kết Luận

Trọng tâm bài viết là chữ “**Hòa**” giữa các tôn giáo. Để có chữ “**Hòa**” chúng ta cần có cái nhìn **tích cực** và loại bỏ cái nhìn tiêu cực. **Tâm thức, trí tuệ** cần phải có để tìm hiểu, chọn lựa tôn giáo phù hợp với mình, để phân tích, dung hòa, cảm thông với tôn giáo bạn. **Tâm thức, trí tuệ** không nên dùng để tranh cãi dành dặt cho được “**Ta Đúng Người Sai**”. Tôn giáo phải được hoạt động **tự do** không bị áp chế. Đồng thời tôn giáo phải **tôn trọng quyền tự do chọn lựa tín ngưỡng của con người**, không được sử dụng thủ đoạn, ví dụ như sử dụng sức mạnh kinh tế, từ thiện để chiêu dụ hay ép buộc tín đồ, hoặc dùng giáo điều đe dọa ngăn cấm tín đồ ly khai, v.v... Có được như thế thì các tôn giáo mới có thể chung sống hòa bình với nhau được. Mong lắm thay!

Chữ HÒA

*Trong Bi có sẵn chữ Hòa
 Học bi học nhân học hòa cho hay
 Hòa đồng tôn giáo thật hay
 Mai sau đạo trị Đại Nam Rồng Vàng
 Long Hoa Tân Sứ khai đàn
 Đủ đầy giáo pháp chờ màn Thượng Ngươn
 Thuận Nghiêu thượng cổ lập đời
 Nhà nhà an lạc thanh thoi tu hành.
 Kính Bái: Viễn Lưu, 04/19/2017*

Chúng tôi hy vọng bài viết đem lại ích lợi cho các bạn trong sự tu hành.
Chúc các bạn may mắn,

Kính bút,

Viễn Lưu, Apr/19/2017

---oOo---